

En hij trok weer weg uit de streek van Tyrus en over Sidon ging hij naar het meer van Galilea, dwars door het land van de Tien Steden.

En ze brengen een dove bij hem die ook moeilijk kon spreken.
En ze smeken hem dat hij hem de handen oplegt.
En hij nam hem terzijde, weg van de menigte, apart.
Hij stak zijn vingers in zijn oren, maakte speeksel en raakte daarmee zijn tong aan.
Hij sloeg de ogen op naar de hemel, haalde zuchtend adem en zei: 'Effata', 'Ga open.'
En direct ging zijn gehoor open en zijn tongriem kwam los en hij sprak correct.

En hij verbood hun er met iemand over te praten.
Maar hoe meer hij het hun verbood, hoe meer zij het gingen uitbazuinen.

Ze waren er helemaal van ondersteboven.
Ze riepen:
'Alle dingen heeft hij goed gedaan.
Hij maakt dat doven horen en wie geen stem heeft krijgt weer stem.'

Marcus 7, 31-37

Ze brengen een dove bij Jezus. Vrienden, familie, burens? Er wordt in elk geval voor de man gezorgd. *En ze smeken Jezus ...* Het is niet zo maar vragen: smeken. Het is immers niet vanzelfsprekend dat Jezus, een Jood, zich inlaat met een man uit Dekapolis (de Tien Steden), een 'heiden' dus, die ook nog eens zwaar beperkt is, wat door de Joden gezien wordt als straf voor zijn zonden. De dove, die ook moeilijk kan spreken, is dus onrein. Wie zich met hem bezig houdt, wordt ook onrein. De man is zonder twijfel zeer geïsoleerd. Zowel zijn beperkingen als de interpretatie van de Joodse Wet zorgen daarvoor.

Jezus kiest voor die mens, niet voor de regeltjes van de Wet. De evangelist geeft het hele gebeuren weer aan de hand van een 'genezingsritueel' dat vaak door genezers gebruikt werd. Er is echter een groot verschil: Jezus neemt de dove man *terzijde, weg van de menigte, apart*. Hij is niet uit op sensatie of applaus. Alle aandacht gaat naar de man die moet geholpen worden, niet naar de 'genezer'. Daarbij komen twee belangrijke elementen. Jezus raakt de dove man aan. Hij is nabij, ook al wordt Hij dan volgens de Joden ook onrein. Bovendien *slaat Hij zijn ogen ten hemel*. Hij is bij de dove man vanuit zijn verbondenheid met zijn Vader. Daar haalt Hij zijn kracht.

'Effata', 'Ga open'. De man wordt uit zijn isolement gehaald en kan ten volle open bloeien. Hij wordt als het ware herschapen. Jezus doet immers wat in het oudste scheppingsverhaal verteld wordt: *Toen maakte God, de Heer, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.* (Genesis 2, 7) En op het

einde van het verhaal wordt gezegd: *'Alle dingen heeft hij goed gedaan'*, zoals in dat andere scheppingsverhaal: *'En God zag dat het goed was.'* (Genesis 1). De man mag ten volle leven.

Zo leeft Jezus in de lijn van het visioen van Jesaja: *'Dan worden blinden de ogen geopend, de oren van doven worden ontsloten. Verlamden zullen springen als herten, de mond van stommen zal jubelen.'* (Jesaja 35, 7) Jezus luistert naar wie moeilijk kan spreken en geeft een stem aan wie geen stem heeft. Zo beleeft Hij zijn visioen van het koninkrijk van God.

Enkele belangrijke dingen komen hier samen. Mensen zorgen voor een man met ernstige beperkingen. Jezus kiest voor die man, niet voor de regeltjes van de Wet of voor een publiek optreden. Hij is de dove man nabij, en wel vanuit zijn verbondenheid met zijn Vader. Op die manier doet hij de man leven, herleven. Is dat niet de concrete beleving van wat wij 'geloven' noemen? Is dat ook niet de basis van een geloofsgemeenschap?

'Effata': mensen de kans geven en ook mee helpen om open te bloeien en ten volle mens te worden.

Hij verbood hun er met iemand over te praten. Het is immers geen kwestie van grote woorden en zware discussies. Het gaat gewoon om 'doen': mensen nabij zijn en kansen geven om te leven.

God,
ook wij slaan onze ogen op naar de hemel.
Wij geloven in U
en wij willen
dat ons geloven niet bij woorden blijft.
Bij U zoeken wij kracht
om zinvol en menswaardig
samen te leven.

Open onze ogen
om de mensen naast ons te zien.

Open onze ogen
om naar mensen te luisteren.

Open onze handen
om mensen nabij te zijn.

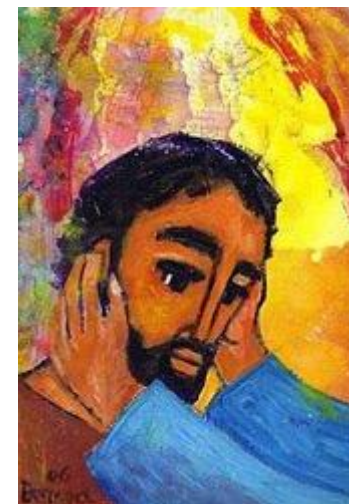
Open onze mond
om woorden van vertrouwen te spreken.

Open ons hart
om elkaar levenwekkend op te tillen.

Open ons bestaan
om samen-leven mogelijk te maken
dat 'goed' is.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Effata